



# DOPET: Älskad och efterlängtd, välkomnad till en större gemenskap

Det är en stor händelse när ett barn föds. Älskad och efterlängtd. En glädje- och en tacksamhetsstund att få ta emot ett helt nytt liv. Välkomnad av familj, släkt och vänner men också, genom dopet, till en gemenskap i församlingen. I dag har dopet många betydelser: en familjesammankomst, en tradition men också ett tillfälle att komma i kontakt med en kristen värdegrund.

Dopet i dag avspeglar allt mer familjen och deras liv. Utan att vara "superkristen" väljer allt fler familjer att låta döpa sina barn. Ibland blir Gud en självklar följeslagare. Ibland är det svårt att säga att man tror på Gud. Man bär oftast på en tro. I och med dopet blir man medlem i Svenska kyrkan och en del av församlingens gemenskap. Namngivningen ses ofta som ett uttryck för vem jag är, en slags identitet.

Dopet är också en grund för konfirmation. En del föräldrar menar att då konfirmation är aktuellt kan barnet självt bestämma. Ett val, när det blivit större, att antingen välja bort kyrkan eller fortsätta på inslagen väg fram till konfirmation. Kyrkan döper givetvis också ungdomar och vuxna.

Kyrkans fina barnverksamhet gör att många dopfamiljer väljer att medverka i barngrupper där både föräldrar och barn väl-

komnas till en social gemenskap med sång, pyssel, samtal och mycket glädje.

Precis så var det för Maria Andersson Blom och hennes familj. Barnen Carl och Ebba är båda döpta i Alvesta kyrka av Elisabet Cárcamo Storm. Maria Andersson Blom och Magnus Andersson vigdes där 2007.

– Carl var inte gammal när vi första gången besökte Babycaféet. Lena gör det till en så fin stund, avslappnat med bland annat härlig sång, berättar Maria. För oss var det självklart att döpa barnen. Det var en fin känsla, där Elisabets äkthet och familjära mottagande var lugnande på dopdagen. Vi lånade församlingens dopklänning. På Ebbas dop hällde storebror Carl dopvattnet i dopfunten och "Du vet väl om att du är värdefull" var en självskrivna psalm att sjunga (vi sjöng den alltid på Babycaféet) vid bägge dopen. Faddrar och Gudföräldrar utsågs och vid Carls dop läste även Magnus bror en vers. –För mig är Elisabets liknelse, vid doptillfället, med Alfons osynliga vän något som jag med lätthet har kunnat ta till mig. Det finns någon där, en slags osynlig kraft och vän att ta till hjälp de gånger när det behövs, avrundar Maria.

Text och foto: Marie Fransson